

تأثیر کود نیتروژن و کود بیولوژیک حاوی ازتوباکتر و آزوسپریلیوم بر عملکرد دانه و اسیدهای چرب ارقام کنجد در شرایط یزد

احسان شاکری^{۱*}- مجید امینی دهقی^۲- سید علی طباطبائی^۳- سید علی محمد مدرس ثانوی^۴

تاریخ دریافت: ۹۰/۴/۶

تاریخ پذیرش: ۹۰/۱۰/۱۱

چکیده

به منظور بررسی اثر مقادیر مختلف کود نیتروژن و کود بیولوژیک حاوی باکتری های تثبیت کننده نیتروژن (ازتوباکتر و آزوسپریلیوم) بر روی عملکرد دانه، عملکرد روغن و درصد آن و همچنین نوع و میزان اسید های چرب موجود در سه رقم کنجد (*Sesamum indicum L.*) تحقیقی در ایستگاه تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان یزد در سال زراعی ۱۳۸۷-۸۸ انجام گرفت. آزمایش به صورت اسپلیت پلات فاکتوریل در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در سه تکرار به اجرا در آمد. ارقام (داراب-۱۴، جیرفت و یزدی) در کرت اصلی و کود نیتروژن (صفر، ۲۵ و ۵۰ کیلوگرم در هکتار) و کود بیولوژیک نیتروکسین حاوی باکتری های ازتوباکتر و آزوسپریلیوم (تلقیح بذور و عدم تلقیح) به صورت فاکتوریل در کرت های فرعی قرار داده شدند. درصد روغن توسط روش سوکسله و درصد اسیدهای چرب توسط کروماتوگرافی گازی تعیین شد. نتایج نشان داد که اثر رقم بر عملکرد دانه، عملکرد روغن و درصد ۴ اسید چرب اولئیک، پالمتیک و استئاریک کنجد در سطح احتمال یک درصد معنی دار بود. افزایش کود شیمیایی نیتروژن نیز اثر معنی داری بر عملکرد دانه، عملکرد روغن، درصد اسید اولئیک، اسید لینولیک و اسید آراشیدیک کنجد داشت. کاربرد کود زیستی بر عملکرد دانه و روغن و درصد اسید لینولیک تأثیر معنی داری داشت. درصد اسید اولئیک با اسید لینولیک ($759^{***} - 0 = 774^{**}$) همبستگی منفی و معنی دار داشت. در کل نتایج این آزمایش نشان داد کود بیولوژیک می تواند تا حد زیادی در راستای کاهش مصرف کود شیمیایی نیتروژن و در نتیجه جلوگیری از اثرات سوء آن مفید باشد.

واژه های کلیدی: کنجد، کود نیتروژن، کود بیولوژیک، عملکرد دانه، اسیدهای چرب

برخوردار است (۴۲). همچنین روغن این گیاه به دلیل اینکه کلسترول خون را کاهش می دهد در تغذیه انسان نقش بسیار مهمی را ایفا می کند (۳۹ و ۳۳) و همچنین احتمال بروز برخی از سلطان ها را کاهش میدهد (۳۶). علاوه بر این، روغن کنجد به طور وسیع در صنایع دارو سازی، عطر سازی، لوازم آرایشی، بهداشتی و همچنین تولید حشره کش ها بسیار استفاده قرار می گیرد (۱۴). از خصوصیات مهم گیاهان روغنی، نوع و میزان اسیدهای چرب موجود در آن است که در واقع نسبت این مواد در ترکیب روغن گیاه در ارزش تغذیه ای و اقتصادی روغن بسیار مهم می باشد (۲۲). نسبت اسیدهای چرب غیر اشباع دارای یک پیوند مضاعف مانند اسید اولئیک سبب دام و پایداری بیشتر روغن در مقابل اکسیداسیون و امکان نگهداری بیشتر آن می گردد، در حالیکه اسیدهای چرب غیر اشباع دارای چند پیوند مضاعف مانند اسید لینولیک و اسید لینولیک اگرچه در مقابل اکسیداسیون حساسترند، ولی از نظر تغذیه ای و سلامت انسان اهمیت

مقدمه

کنجد با نام علمی (*Sesamum indicum L.*) یکی از گیاهان دیرینه زراعی می باشد که متعلق به خانواده کنجد است. خانواده کنجد خانواده کوچکی است که حدود ۱۶ جنس و ۶۰ گونه دارد (۴۴). دانه کنجد یکی از دانه های روغنی است که گاهی حدود ۶۰٪ روغن از آن استحصال می شود (۱۴). روغن کنجد به دلیل وجود موادی مانند سسامول، سسامولین و سسامین از ثبات و پایداری زیادی

۱ و ۲- به ترتیب کارشناس ارشد زراعت و دانشیار گروه زراعت دانشکده کشاورزی دانشگاه شاهد تهران

(**-نویسنده مسئول: Email: e_shakeri2007@yahoo.com)

۳- استادیار و عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان یزد

۴- استاد گروه زراعت دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس تهران

5- Pedaliaceae

ریزوسفر تحقق می یابد. کودهای زیستی شامل باکتری‌های افزایش دهنده رشد گیاه^۱ (PGPR) باشند که این باکتری‌ها از طریق فراهم نمودن موادغذایی، کنترل زیستی، تولید مواد شبه هورمونی گیاه، کاهش سطوح اتیلن گیاه و ایجاد مقاومت گیاه به تنفس های محیطی مختلف از جمله کمبود آب و عناصر غذایی و کاهش سمومیت عناصر سنگین، گیاه را یاری می کنند (۲). استفاده از باکتری‌ها (از توباکتر و آزوسپریلیوم) و قارچ میکوریزا به عنوان کود بیولوژیک در افزایش جذب نیتروژن و فسفر و در نتیجه افزایش عملکرد گیاهان زراعی مختلف، توسط دانشمندان زیادی گزارش شده است (۳۸، ۴۵). کumar و همکاران (۳۰) بیان کردند که کاربرد کودهای بیولوژیک حاوی سودوموناس آروجینوسا (*Pseudomonas aeruginosa*) به همراه درصد پایینی از کودهای شیمیایی، عملکرد دانه و روغن را در گیاه کنجد به طور معنی داری افزایش داد. همین محقق (۲۹) در سال ۱۹۹۴ نیز گزارش کرده بود که کاربرد از توباکتر به عنوان کود بیولوژیک باعث افزایش معنی دار عملکرد روغن در مقایسه با تیمار شاهد شد. سجادی نیک و همکاران (۱۰) بیان نمودند کاربرد کود بیولوژیک نیتروکسین در گیاه کنجد به صورت معنی داری عملکرد دانه را افزایش داد. اکبری و همکاران (۲) نیز گزارش کردند که کاربرد کود بیولوژیک حاوی از توباکتر و آزوسپریلیوم باعث افزایش معنی دار عملکرد دانه و روغن و همچنین درصد روغن آفتابگردان در مقایسه با تیمار شاهد شد. در تحقیقات ردی و سوده‌اکارابا (۳۷) مشخص شد که کاربرد آزوسپریلیوم می تواند تا حد ۵۰٪ استفاده از نیتروژن را کاهش دهد.

در کل با توجه به خصوصیات بارز و مهم گیاه کنجد و با نظر به اینکه در مورد تأثیر کودهای شیمیایی و بیولوژیک بر روی خصوصیات کیفی روغن این گیاه پژوهش های اندکی صورت گرفته است و همچنین در راستای نیل به اهداف کشاورزی پایدار که یکی از جنبه های مهم آن کاهش مصرف نهاده های شیمیایی است، پژوهش حاضر به منظور بررسی اثر کود شیمیایی نیتروژن و کود بیولوژیک حاوی از توباکتر و آزوسپریلیوم به صورت جداگانه و ترکیبی با یکدیگر بر روی عملکرد دانه، عملکرد روغن و درصد آن و همچنین درصد اسیدهای چرب موجود در سه رقم کنجد انجام شد.

مواد و روش ها

این تحقیق در مزرعه ایستگاه تحقیقاتی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان یزد (طول جغرافیایی ۵۶ درجه و عرض جغرافیایی ۳۱ درجه و ارتفاع ۱۲۲۰ متر از سطح دریا) در سال زراعی ۱۳۸۷-۸۸ انجام شد. خاک مورد استفاده دارای pH=۷/۶۷ و H=۱۱۲.

بیشتری دارند (۴۶). اسید چرب لینولنیک در جلوگیری از برخی اختلالات مانند افسردگی، جنون و به ویژه آزالایمر دخالت دارد و همچنین از بروز بیماری های قلبی جلوگیری می کند (۳۲، ۲۰، ۱۷). وجود درصد بالای اسیدهای چرب اشباع مانند اسید پالمتیک، اسید استئاریک و اسید آراشیدیک در ترکیب روغن نیز موجب بالا بردن کلسترول خون و عامل اصلی در ایجاد بیماری تصلب شرايين می باشند (۳۱). نتایج تحقیقات پژوهشگران بر روی درصد اسیدهای چرب موجود در کنجد بیانگر نوع زیادی در نسبت اسیدهای چرب اشباع و غیر اشباع موجود در آن است. روغن گیاه کنجد به طور میانگین دارای ۳۵٪ اسید اولئیک، ۱۱٪ اسید لینولنیک و ۷٪ اسید آراشیدیک است (۲۳). به طور کلی بسیاری از محققین بر این عقیده اند که رفتارهای ژنتیکی گیاه و یا به بیان بهتر نوع رقم، نقش مهم تری از شرایط محیطی در درصد اسیدهای چرب دارد (۱۳، ۱۶، ۲۱، ۴۴ و ۲۰).

فراهم نمودن مقدار کافی عناصر غذایی مورد نیاز گیاه در خاک با مصرف کود های شیمیایی یکی از جنبه های بسیار مهم مدیریت زراعی به منظور افزایش تولید و بهبود کیفیت محصولات است (۱۱). بررسی ها نشان می دهد که بیش از ۵۰ درصد افزایش عملکرد تولیدات غذایی نسبت به گذشته به واسطه استفاده از کودهای شیمیایی است. در این میان سهم کودهای نیتروژن نسبت به سایر کودها بیشتر است ولی متأسفانه کارایی استفاده از آن ها پایین است (۱۲). ارقام محلی کنجد به دلیل کود پذیری پایین، به مصرف کودهای شیمیایی واکنش چندانی نشان نمی دهند، ولی در ارقام اصلاح شده مصرف کود اوره منجر به افزایش عملکرد شده است (۱).

احمدی و بحرانی (۱) گزارش کردند که کاربرد کود شیمیایی نیتروژن بر عملکرد دانه تأثیر معنی داری دارد. سجادی نیک و همکاران (۱۰) نیز بیان کردند که کاربرد کود شیمیایی نیتروژن به میزان ۵۰ کیلوگرم در هکتار باعث افزایش معنی دار عملکرد دانه کنجد شد. در بررسی دیگری (۹) در کتان روغنی نیز مشخص شد که با افزایش مقدار کود شیمیایی نیتروژن از صفر به ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار، درصد اسید لینولنیک و لینولنیک افزایش معنی داری داشت. درصد روغن نیز تحت تأثیر تیمار کودی نیتروژن قرار نگرفت. استفاده از کودهای شیمیایی نیتروژنه یکی از دلایل اصلی آلودگی چرخه آب در طبیعت است و علاوه بر این بسیار پرهزینه و گران می باشد و همچنین موجب افت کیفیت محصولات کشاورزی، به هم خوردن تعادل غذایی خاک و کاهش میزان حاصلخیزی خاک گردیده است (۳۰).

در یک دهه گذشته، کودهای بیولوژیک به طور فشرده به عنوان دوستان نظام های زراعی به کار برده می شوند که در واقع کاربرد آن ها سبب کاهش استفاده از کودهای شیمیایی و بهبود وضعیت حاصلخیزی خاک خواهد شد که این امر با فعالیت بیولوژیک آن ها در

کروماتوگرافی گازی در آزمایشگاه دام و طیور داشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس تهران انجام شد. بدین منظور ابتدا بوسیله حلال N-هگزان و دستگاه بن ماری التراسونیک از بذرها روغن تهییه شد. برای تزریق روغن به دستگاه گاز کروماتوگرافی احتیاج به فرایند مشتق سازی است که در این آزمایش از روش متکالف و همکاران مشتقه شده است. در نهایت از محلول به دست آمده از فرایند مشتق سازی مقدار 0.2 میکرولیتر به دستگاه گازکروماتوگرافی تزریق شد. داده ها بوسیله نرم افزار SAS تحت تجزیه آماری و آنالیز واریانس قرار گرفتند. مقایسه میانگین ها نیز به روش آزمون دانکن در سطح احتمال ۵٪ انجام شد.

نتایج و بحث

عملکرد دانه و روغن

اثر رقم بر عملکرد دانه در سطح احتمال یک درصد ($p<0.01$) معنی دار بود (جدول ۱) به طوری که بیشترین عملکرد دانه (۱۱۷۳/۰۸ کیلوگرم در هکتار) در رقم دارب-۱۴ به دست آمد (جدول ۲). کود نیتروژن بر عملکرد دانه اثر معنی داری ($p<0.01$) داشت (جدول ۱) که با نتایج احمدی و بحرانی (۱)، بابایی ابرقویی (۴)، بحرانی و بابایی (۵)، پاپری مقدم فرد و بحرانی (۶)، الحبسی و همکاران (۱۰) همخوانی دارد. کاربرد کود بیولوژیک نیتروکسین بر عملکرد دانه در سطح یک درصد ($p<0.01$) تأثیر معنی دار داشت که این نتایج با نتایج سجادی نیک و همکاران (۱۰) مطابقت دارد (جدول ۱). جدول مقایسه میانگین نشان داد که بالاترین عملکرد دانه (۱۷۹۴/۴ کیلوگرم در هکتار) در تیمار دارب-۱۴، کاربرد کود شیمیایی ۵۰ کیلوگرم در هکتار و کاربرد کود بیولوژیک نیتروکسین به دست آمد و کمترین عملکرد (۴۵۴/۶ کیلوگرم در هکتار) مربوط به تیمار دارب-۱۴ و عدم استفاده از کودشیمیایی نیتروژن و کود بیولوژیک بود (جدول ۳) که اینگونه به نظر می رسد که رقم دارب-۱۴ دارای واکنش کود پذیری بالایی در مقایسه با دو رقم دیگر بود. در واقع این افزایش عملکرد و اجزای آن در زمان استفاده از کود بیولوژیک می تواند ناشی از وجود جمعیت های میکروبی در خاک یا ریزوسفر در اثر تلقیح بذور با باکتری های افزاینده رشد باشد که بوسیله بهبود چرخه عناصر غذایی و قابل دسترس ساختن آن ها، افزایش حفظ سلامتی ریشه در طول دوره رشد در رقابت با پاتوژن های گیاهی ریشه و افزایش جذب مواد غذایی باعث تحریک رشد گیاه می شوند (۳۸). نکته بسیار مهم و قابل توجه اینکه عملکرد دانه در دو رقم دارب-۱۴ و یزدی و استفاده توأم از مقدار کود شیمیایی نیتروژن به میزان ۲۵ کیلوگرم در هکتار و

درصد ماده آلی و بافت شنی، لومی بود. زمین پس از آماده سازی و شخم زدن و تسطیح به وسیله تراکتور کرت بندی شد. ابعاد کرت ها $3/5 \times 5$ متر در نظر گرفته شد. فاصله بین کرت های اصلی و فرعی برای جلوگیری از نشت کود به کرت های مجاور به ترتیب ۲ و ۱ متر در نظر گرفته شد. فواصل بین تکرارها نیز ۲ متر معین شد. قبل از کاشت نیز کودهای فسفر مورد نیاز (۱۰۰ کیلوگرم در هکتار) بر حسب نیاز کنجد و آزمایش خاک به زمین داده شد. آزمایش به صورت اسپلیت پلات فاکتوریل در قالب طرح بلوك های کامل تصادفی در سه تکرار اجرا شد. ارقام مختلف کنجد (دارب-۱۴، چیرفت و یزدی) در کرت های اصلی و مقادیر مختلف کود نیتروژن (اوره) در سه سطح (۰، ۲۵ و ۵۰ کیلوگرم کود نیتروژن در هکتار) و کود بیولوژیک نیتروکسین در دو سطح (عدم تلقیح کود و تلقیح کود به بذر به صورت بذرمال) در کرت های فرعی قرار گرفتند. جهت بذرمال کردن، بذور یک روز قبل از کاشت در محفظه پلاستیکی قرار داده شد و سپس کود بیولوژیک به مقدار لازم (۵ لیتر برای ۹ کیلوگرم بذر) به آن اضافه شد و به طور کامل بذور با کود مخلوط شد. بذر های تلقیح شده را در سایه پهنه و پس از خشک شدن آماده کشت گردیدند. در مورد کود بیولوژیک نیتروکسین لازم به ذکر است که از باکتری های تبیت کننده نیتروژن شامل ازتوباکتر کروئوکوکوم، ازتوباکتر آجیلیس، آزوسپریلیوم برازیلنس و آزوسپریلیوم لیپوفروم تشکیل شده است. در هر گرم مایه تلقیح مایع 10 عدد باکتری زنده و فعل از هرگونه وجود دارد (۲). در هر کرت فرعی ۶ خط کاشت به طول ۵ متر و به فواصل 0.5 متر در نظر گرفته شد. در تاریخ چهاردهم تیرماه کشت بذور به فاصله ۶-۵ سانتیمتر از یکدیگر در روی ردیف انجام شد و در همان روز آبیاری اول نیز صورت گرفت. سه روز بعد نیز آبیاری دوم انجام شد و از آن به بعد هفته ای یکبار آبیاری صورت گرفت. مقادیر کود شیمیایی نیتروژن نیز به صورت تقسیط در سه مرحله (پس از کاشت، اوایل مرحله گل دهی و ابتدای زمان پرشدن کپسول ها) به صورت نواری در کنار ردیف های کاشت قرار گرفت.

در تاریخ ۱۴ آبان پس از حذف اثر حاشیه، دو ردیف وسط خطوط کاشت هر واحد آزمایشی (مساحت $2/5$ متر مربع) انتخاب و برداشت شدند. ابتدا بوته ها در مقابل آفتاب پهنه شدند تا درصد رطوبت آن ها کاهش یابد و سپس به منظور جلوگیری از ریزش دانه در داخل گونی قرار داده شده و به انبار مرکز تحقیقات که مجھز به دستگاه تھویه بود منتقل شدند. وزن کل بوته ها و بذرها اندازه گیری شد و عملکرد دانه محاسبه شد. اندازه گیری درصد روغن به روش سوکسله در آزمایشگاه دام و طیور داشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس تهران انجام شد. عملکرد روغن از حاصل ضرب عملکرد دانه در درصد روغن به دست آمد. اندازه گیری درصد اسیدهای چرب نیز به روش

جدول ۱- نتایج تجزیه واریانس (میانگین مربعات) صفات مورد بررسی در ارقام کنجد تحت تأثیر کود نیتروژن و کود بیولوژیک

منابع تغییرات	آزادی	درجه	دانه	عملکرد	روغن	روغن	درصد	اولئیک	پالمیتیک	استارایک	لینولنیک	اسید آراشیدیک
تکرار	۲			۱۱۱۱۷/۰۰۳ ^{ns}	۳۴۱۹/۲۳ ^{ns}	۲۹/۲۳ ^{ns}	۰/۰۶ ^{ns}	۰/۰۷۸	۰/۰۴۵	۰/۰۰۲	۰/۰۰۱	۰/۱۵ ^{ns}
رقم(a)	۲			۳۹۴۰.۵۸/۹۲۷ ^{**}	۱۰۶۷۲۶/۹	۲۲۸ ^{ns}	۰/۰۵	۳۷/۸۵ ^{**}	۲/۱۰ ^{**}	۴/۲۰ ^{**}	۰/۰۱	۰/۰۵ ^{ns}
خطای اصلی	۴			۱۲۳۱۶/۵۳۱	۳۳۵۳/۱۷	۳/۱۹	۰/۰۰۵	۰/۰۷۶	۰/۰۲۷	۰/۰۰۷	۰/۰۰۷	۰/۰۰۵
کود	۲			۲۵۷۲۰.۶۳/۹۵۸ ^{**}	۶۶۳۳۹۴/۸ ^{**}	۳/۷۶ ^{ns}	۰/۱۲۲*	۱/۷۳ ^{ns}	۰/۰۷ ^{ns}	۰/۰۶ ^{**}	۰/۰۰۷	۰/۱۲۲*
نیتروژن(b)				۱۳۵۴۲۲۵/۰۴۲ ^{**}	۳۱۳۸۹۲/۷ ^{**}	۲۴/۶۱ ^{ns}	۰/۰۰۴ ^{ns}	۰/۰۹ ^{ns}	۰/۰۰۴ ^{ns}	۰/۰۳۴*	۰/۰۰۴ ^{ns}	۰/۰۰۴ ^{ns}
کودبیولوژیک(c)	۱			۱۵۴۹۵۵/۲۴۷ ^{ns}	۵۰۲۰۰/۴/۱۷ ^{**}	۵۰/۷۷ ^{**}	۰/۰۱۲ ^{ns}	۱/۷ ^{ns}	۰/۰۱۰ ^{ns}	۰/۰۰۵ ^{ns}	۰/۰۰۵ ^{ns}	۰/۰۱۳ ^{ns}
bxa	۴			۷۹۴۰/۶۷۱ ^{ns}	۵۴۶۲/۵۰۵ ^{ns}	۱۸/۰۵ ^{ns}	۰/۰۰۷ ^{ns}	۰/۰۱۱ ^{ns}	۰/۰۲۷۴*	۰/۰۰۷ ^{ns}	۰/۰۰۷ ^{ns}	۰/۰۱۳ ^{ns}
cxb	۲			۱۱۵۹۴۵/۲۵۲ ^{**}	۴۳۹۷۶/۹۲ ^{**}	۲۰/۷۱ ^{ns}	۰/۰۰۵ ^{ns}	۰/۰۰۱ ^{ns}	۰/۰۲۷ ^{ns}	۰/۰۰۴ ^{ns}	۰/۰۰۴ ^{ns}	۰/۰۰۵ ^{ns}
cxbxa	۴			۱۱۱۹۴/۱۲۷ ^{ns}	۷۳۷۸/۷۶۱ ^{ns}	۲۹/۷۱*	۰/۰۰۳ ^{ns}	۰/۰۲۳ ^{ns}	۰/۰۴ ^{ns}	۰/۰۱۳ ^{ns}	۰/۰۰۳ ^{ns}	۰/۰۲۳
خطا	۳۰			۹۱۹۵/۵۸۱	۳۰۵۸/۴۳۶	۱۰/۵۹	۰/۰۰۷	۰/۰۶۱	۰/۰۱۳	۰/۰۸۷	۰/۰۰۷	۰/۰۲۳
ضریب تغییرات(%)				۹/۴۹	۱۰/۳۷	۶/۳۸	۲/۸	۳/۵۶	۴/۰۵	۴/۱۷	۲/۳۵	۱/۳۹

- عدم اختلاف معنی دار **- اختلاف معنی دار به ترتیب در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر رقم بر عملکرد روغن در سطح یک درصد معنی دار بود (جدول ۳). مقایسه میانگین ها بیانگر آنست که رقم داراب-۱۴ دارای بیشترین عملکرد روغن (۶۰/۷۴) کیلوگرم در هکتار و رقم یزدی دارای کمترین مقدار عملکرد روغن (۴۵/۶۱) کیلوگرم در هکتار بود (جدول ۲). همچنین نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر کود شیمیایی نیتروژن نیز بر عملکرد روغن در سطح احتمال یک درصد معنی دار است (جدول ۱). بیشترین مقدار عملکرد روغن (۶۸۱/۹۸) با کاربرد ۵۰ کیلوگرم کود شیمیایی نیتروژن در هکتار به دست آمد (جدول ۲).

تلقیح کود بیولوژیک بیشتر از تیمار استفاده از ۵۰ کیلوگرم کود شیمیایی و عدم تلقیح کود بیولوژیک بود (جدول ۳). که در نتیجه می توان این گونه بیان نمود که کاربرد کود بیولوژیک نیتروکسین که حاوی ازتوباکتر و آزوسپریلیوم است توانسته مصرف کود شیمیایی را تا حد ۵۰٪ کاهش دهد که این نتایج با نتایج ردی و سودها کارابابوس (۳۷) همخوانی دارد. به بیان بهتر در حضور کودهای زیستی، جذب نیتروژن از کود شیمیایی افزایش یافت که این با نتایج حاصل از مطالعه ای که توسط شاتا و همکاران (۴۱) در آفتتابگردن، لوپیا چشم بلبلی، ذرت و ارزن و همچنین اکبری و همکاران (۴۲) در آفتتابگردن انجام گرفت، مطابقت دارد.

جدول ۲- اثرات متقابل رقم، مقادیر کود نیتروژن و کود بیولوژیک بر صفات مورد بررسی در ارقام کنجد

رقم	(kg ha ⁻¹) کود شیمیایی نیتروژن	درصد	روغن	اولئیک(%)	لینولنیک(%)	استارایک(%)	لینولنیک(%)	اسید آراشیدیک(%)
داراب	۱۱۷۳/۰۸۰	۵۰/۷۶۰	۶۰۰/۷۴۰	۴۲/۸۶۰	۴۰/۵۶۰	۸/۹۰۰	۶/۵۸۰	۰/۲۵۰
جیرفت	۹۶۵/۰۱۰	۵۰/۸۳۰	۴۹۲/۸۹۰	۴۵/۵۴۰	۳۹/۷۱۰	۸/۱۰۰	۵/۶۱۰	۰/۲۴۰
یزدی	۸۸۶/۸۲۰	۵۱/۴۱۰	۴۵۱/۶۱۰	۴۵/۱۷۰	۳۸/۸۲۰	۸/۱۰۰	۶/۱۰۰	۰/۲۹۰
صفر	۵۹۸/۷۷۰	۵۰/۹۲۰	۳۰۵/۲۸۰	۴۴/۰۷۰	۴۰/۰۵۰	۸/۱۶۰	۶/۱۶۰	۰/۳۱۰
۲۵	۱۰۸۲/۲۹۰	۵۱/۴۹۰	۵۵۷/۹۹۰	۴۴/۸۷۰	۳۹/۴۷۰	۸/۱۰۰	۵/۶۱۰	۰/۲۸۰
۵۰	۱۳۴۳/۸۵۰	۵۰/۵۸۰	۶۸۱/۹۸۰	۴۴/۶۳۰	۳۹/۵۷۰	۸/۰۹۰	۶/۰۳۰	۰/۱۹۰
کودبیولوژیک نیتروکسین								
عدم تلقیح	۸۴۹/۹۴۰	۵۱/۶۷۰	۴۳۸/۳۲۰	۴۴/۴۱۰	۳۹/۷۵۰	۸/۲۳۰	۶/۱۱۰	۰/۲۳۰
تلقیح	۱۱۶۶/۶۷۰	۵۹۱/۳۲۰	۵۰/۰۳۲	۴۴/۶۴۰	۳۹/۶۵۰	۸/۰۹۰	۶/۰۹۰	۰/۲۸۰

*میانگین های دارای حداقل یک حرف مشترک در هر ستون، بر اساس آزمون دانکن در سطح احتمال پنج درصد تفاوت معنی دار ندارند

گیاه، معمولاً به کاهش درصد روغن در اغلب دانه‌های روغنی منجر می‌شود (۴۷). در کل پژوهشگران معتقدند دلیل این تناقض‌ها میتواند به دلیل این باشد که ارقام مختلف کنجد از نظر میزان روغن واکنش‌های متفاوتی نشان می‌دهند (۲۸، ۲۴).

اسیدهای چرب

نتایج تجزیه واریانس بیانگر آن است که اثر رقم بر درصد اولئیک اسید در سطح احتمال یک درصد معنی دار بود (جدول ۱). همچنین مقایسه میانگین‌ها نشان داد که بیشترین درصد اسید اولئیک (۴۵/۵۴) در رقم جیرفت به دست آمد (جدول ۲). کاربرد کود شیمیایی نیتروژن نیز اثر معنی داری در سطح یک درصد بر درصد اسید اولئیک داشت (جدول ۱). مقایسه میانگین‌ها نشان داد که با افزایش کود شیمیایی نیتروژن از صفر به ۲۵ کیلوگرم در هکتار درصد اولئیک اسید افزایش معنی داری یافت ولی با افزایش کاربرد کود شیمیایی به میزان ۵۰ کیلوگرم در هکتار درصد اولئیک اسید کاهش یافت که البته این مقدار معنی دار نبود (جدول ۲). کاربرد کود بیولوژیک نیز تأثیری بر مقدار اسید اولئیک نداشت (جدول ۱). اثر متقابل کود شیمیایی نیتروژن و کود بیولوژیک تأثیر معنی داری در سطح پنج درصد بر درصد اسید اولئیک داشت (جدول ۱). درصد اسید لینولئیک ($^{**} - ۰/۷۵۹ = r = ۰/۷۷۴$) و اسید استاریک ($^{***} - ۰/۷۷۴ = r = ۰/۷۷۴$) داشت (جدول ۵).

اثر رقم بر درصد اسید لینولئیک در سطح احتمال یک درصد معنی دار بود (جدول ۱). بیشترین درصد اسید لینولئیک (۴۰/۵۶) مربوط به رقم داراب-۱۴ و کمترین درصد آن (۳۸/۸۲) مربوط به رقم یزدی بود (جدول ۲). افزایش کود شیمیایی نیتروژن و همچنین کاربرد کود بیولوژیک تأثیر معنی داری بر درصد اسید لینولئیک نداشتند (جدول ۱). در عین حال بیشترین درصد اسید لینولئیک (۴۰/۰۵) در زمان عدم استفاده از کود شیمیایی نیتروژن به دست آمد (جدول ۲). کاربرد کود بیولوژیک نیز موجب کاهش درصد اسید لینولئیک (۳۹/۶۵) در مقایسه با تیمار شاهد (۳۹/۷۵) شد که این مقدار معنی دار نبود (جدول ۲).

کاربرد کود بیولوژیک نیتروکسین نیز اثر افزایشی معنی داری در سطح یک درصد بر عملکرد دانه داشت (جدول ۱). کاربرد کود زیستی باعث افزایش معنی دار عملکرد روغن (۵۹۱/۳۲) کیلوگرم در هکتار (۴۳۸/۳۲) نسبت به تیمار شاهد شد (جدول ۲). اثر متقابل رقم، کود نیتروژن و اثر متقابل کود نیتروژن، اختلاف معنی دار عملکرد نیز بر عملکرد دانه معنی دار بود (جدول ۱). اختلاف معنی دار عملکرد روغن در میان ارقام مختلف با نتایج سعیدی (۱۱) همخوانی دارد. افزایش معنی دار عملکرد روغن در اثر کاربرد کود بیولوژیک حاوی از توباکتر نیز پیش از این توسط کومار (۲۹) و اکبری و همکاران (۲) گزارش شده بود. به دلیل اینکه عملکرد روغن از حاصل ضرب عملکرد دانه در درصد روغن به دست می‌آید، اختلاف معنی دار عملکرد روغن می‌تواند ناشی از اختلاف معنی دار عملکرد دانه در میان ارقام مختلف باشد. باکتری‌های درون کود بیولوژیک می‌توانند به طور مستقیم روی رشد گیاه بوسیله افزایش جذب نیتروژن، سنتز فیتوهورمون‌ها و محلول سازی مواد معدنی مفید باشند (۲۷) که در نتیجه موجب افزایش عملکرد دانه شده و در نهایت عملکرد روغن نیز افزایش خواهد یافت.

درصد روغن

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر متقابل رقم، کود نیتروژن و همچنین اثر متقابل کود نیتروژن، کود بیولوژیک بر درصد روغن در سطح احتمال یک درصد معنی دار میباشند (جدول ۱). همچنین مقایسه میانگین‌ها نشان داد که بیشترین درصد روغن (۵۱/۴۱) در رقم یزدی به دست آمد (جدول ۲). درصد روغن از اجزای ثابت عملکرد در هر سه رقم مورد مطالعه بود که با نتایج سایر محققین مطابقت دارد (۱، ۵، ۶). با افزایش میزان کود نیتروژن و همچنین کاربرد کود بیولوژیک درصد روغن دانه کاهش یافت که البته این کاهش معنی دار نبود که با نتایج احمدی و بحرانی (۱) و چیما و همکاران (۱۹) همخوانی دارد ولی برخلاف نتایج مالیک و همکاران (۳۴) و تیواری و همکاران (۴۳) است. به نظر می‌رسد که رشد رویشی زیاد در نتیجه مصرف کود های نیتروژن با افزایش متابولیسم

جدول ۳- اثر متقابل کود نیتروژن و کود بیولوژیک بر عملکرد دانه (kg ha^{-1}) ارقام مختلف کنجد

رقم	بیزدی	جیرفت	داراب-۱۴	داراب	تلقیح کود بیولوژیک	کود نیتروژن (kg ha^{-1})
۵۹۸/۷۷۴	۵۰۹/۱۵	۴۵۴/۶۵		عدم تلقیح	صفرا	
۶۷۲/۰۳۴	۶۴۶/۹۴۰	۷۱۱/۵۷۴		تلقیح		۲۵
۷۰۸/۵۳۴	۸۵۴/۸۴۰	۱۲۰۸/۲۷۰		عدم تلقیح		
۱۱۱۷/۲۰	۱۵۰۳/۹۹۰	۱۵۵۱/۰۷۰		تلقیح		
۸۷۷/۸۷۰	۱۱۱۹/۳۰	۱۳۱۸/۶۰۰		عدم تلقیح		۵۰
۱۳۴۶/۹۳۰	۱۶۰۶۰	۱۷۹۴/۴۰		تلقیح		

میانگین‌های دارای حداقل یک حرف مشترک در هر ستون، بر اساس آزمون دانکن در سطح احتمال پنج درصد تفاوت معنی دار ندارند

جدول ٤- اثر متقابل کود نیتروژن و کود بیولوژیک بر عملکرد روغن (kg ha^{-1}) ارقام مختلف کنجد

رقم	كود نيتروزن (kg ha^{-1})	تلقيح كود ببوليوريك	داراب-١٤	جيرفت	بزدي
٣٣٣/٦٤٠	٢٤٧/٩٣٠	عدم تلقيح	٢٢٣/٢٤٥	٢٤٧/٩٣٠	٣٣٣/٦٤٠
٣٤٩/٩٢٠	٣١٢/٩٠٠	تلقيح	٣٥٣/٥١٤	٣١٢/٩٠٠	٣٤٩/٩٢٠
٣٦٠/٤٦٠	٤٨٨/٨٧٦	عدم تلقيح	٦١٨/٧١٠	٤٨٨/٨٧٦	٣٦٠/٤٦٠
٥٥٩/٧١٠	٥٣٥/٥٠٠	تلقيح	٨٠٠/١٨٦	٥٣٥/٥٠٠	٥٥٩/٧١٠
٤٣٣/٨٢٠	٥٥٩/٧٧٦	عدم تلقيح	٦٧٢/٨٨٠	٥٥٩/٧٧٦	٤٣٣/٨٢٠
٦٧٣/٠٩٠	٨١٧/٤٣٠	تلقيح	٩٣٥/٩٣٠	٨١٧/٤٣٠	٦٧٣/٠٩٠

میانگین های دارای حداقل، یک حرف مشترک در هر ستون، بر اساس آزمون دانکن، در سطح احتمال، ینچ درصد تفاوت معنی دار ندانند

تجزیه واریانس نشان داد که اثر کود بیولوژیک بر درصد اسید لینولینیک نیز در سطح احتمال پنج درصد معنی دار بود (جدول ۱). با کاربرد کود بیولوژیک مقدار اسید لینولینیک به $\frac{1}{28}$ درصد در مقایسه با تیمار شاهد ($\frac{1}{23}$ درصد) افزایش یافت. درصد اسید لینولینیک همبستگی بسیار معنی داری با درصد اسید آراشیدیک ($r = 0.762^{***}$) داشت (حدو ۵).

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر کود نیتروژن بر درصد اسید آراشیدیک در سطح احتمال پنج درصد معنی داربود (جدول ۱). مقایسه میانگین ها بیانگر آن است که بیشترین درصد اسید آراشیدیک (58%) متعلق به رقم داراب-۱۴ است که با رقم جیرفت (47% درصد) در سطح احتمال پنج درصد تفاوت معنی دار دارد (جدول ۲). همچنین با افزایش مقدار کود نیتروژن مصرفی به میزان 50 کیلوگرم در هکتار درصد اسید آراشیدیک (44%) نسبت به تیمار شاهد (59% درصد) کاهش می‌نماید (جدول ۲).

در مورد وجود اختلاف در میزان اسیدهای چرب ارقام مختلف کنجد گزارشات متعددی وجود دارد (۴۴ و ۴۸). افزایش درصد اسید اوئیک در اثر استفاده از کود نیتروژن بر خلاف گزارش امیدبیگی و همکاران (۳) و رحیمی و همکاران (۹) است، در عین حال در تحقیق حاضر نیز با افزایش مصرف کود نیتروژن از ۲۵ به ۵۰ کیلوگرم در هکتار درصد اسید اوئیک کاهش یافت که البته این کاهش معنی دار نبود.

نتایج نشان داد اثر رقم بر درصد اسید پالمتیک در سطح احتمال یک درصد معنی دار بود (جدول ۱). رقم یزدی دارای بیشترین درصد اسید پالمتیک (۸/۹۹) بود (جدول ۲). اثر کود نیتروژن و کود بیولوژیک بر درصد اسید پالمتیک غیر معنی دار بود (جدول ۱). مقایسه میانگین ها نشان داد با افزایش کود شیمیایی نیتروژن و کود بیولوژیک درصد اسید پالمتیک کاهش یافت که البته این کاهش غیر معنی دار بود (جدول ۲). درصد اسید پالمتیک همبستگی بسیار معنی داری با درصد اسید استئاریک ($F=6233^{***}$) داشت (جدول ۵).

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر ارقام مختلف از بر درصد اسید استئاریک در سطح احتمال یک درصد معنی دار بود (جدول ۱). مقایسه میانگین ها نشان داد بیشترین درصد اسید استئاریک (۶/۵۸) مربوط به رقم داراب-۱۴ و کمترین درصد آن (۵/۶۱) مربوط به رقم جیرفت بود (جدول ۲). نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر متقابل رقم، کود بیولوژیک بر درصد اسید استئاریک در سطح احتمال پنج درصد معنی دار بود (جدول ۱). درصد اسید استئاریک همبستگی معنی داری در سطح احتمال پنج درصد با درصد اسید آراشیدیک

نتایج بیانگر آن است که اثر کود شیمیایی نیتروژن بر درصد اسید لینولنیک در سطح احتمال یک درصد معنی دار بود (جدول ۱). مقایسه میانگین ها حاکی از آن است که کاربرد کود شیمیایی نیتروژن موحب کاهش معنی دار درصد اسید لینولنک شد (جدول ۲). نتایج

جدول ۵- ضرایب همستگی بین اسیدهای حیط موجود در روغن کنجد

اسید اولئیک	اسید لینوئیک	اسید پالمتیک	اسید استاریک	لینولنیک	پالمنیک	اسید استاریک	اسید اولئیک	اسید لینوئیک
۱	-۰/۷۵۹ **							
	-۰/۳۵۳ ns							
	-۰/۷۷۴ **							
	-۰/۰۸۷ ns							
	-۰/۴۵۴ ns							
۱	-۰/۷۸۷ ns							
	-۰/۳۳۷ ns							
	-۰/۶۲۳ **							
۱	-۰/۱۱۶ ns							
	-۰/۳۵۱ ns							
	-۰/۰۰۹ ns							
۱	-۰/۷۶۲ **							
	-۰/۵۰۷ *							
	-۰/۱۲۰ ns							
	-۰/۲۲۷ ns							

ns- غیر معن، دار در سطح احتماً. ١ در صد

روغن بسیار مهم تر و کلیدی تر از میزان نیتروژن بوده است.

نتیجه‌گیری

رقم داراب-۱۴ به سبب عملکرد دانه و روغن بالاتر و همچنین درصد بالاتر اسید لینولئیک، اسید پالمیتیک و اسید استاریک بر دو رقم دیگر برتری داشت. کاربرد کودهای بیولوژیک نیز با توجه به افزایش معنی دار عملکرد دانه و روغن و همچنین قابلیت جایگزینی با کود نیتروژن در تولید سالم یک گیاه روغنی و دارویی، می‌تواند در راه دستیابی به اهداف کشاورزی پایدارکه از اهداف مهم و کلیدی آن کاهش استفاده از نهاده‌های شیمیایی و آلودگی محیط زیست است، مفید باشد.

سپاسگزاری

تحقیق حاضر با مساعدت مؤسسه فن آوری زیستی مهر آسیا و پشتیبانی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان یزد به انجام رسید که بدین وسیله کمال تشکر و قدردانی را می‌نماییم.

کاهش درصد اسید لینولئیک و اسید لینولئیک در اثر مصرف کود نیتروژن با ترتیب امیدیگی و همکاران (۳) همخوانی دارد. وجود اختلاف در نتایج ناشی از این است که مواد اصلی تشکیل دهنده دانه کنجد بسته به مناطق کشت متفاوت بوده بطوریکه این اختلاف حتی در نواحی مختلف یک منطقه نیز مشاهده می‌شود (۸). وجود همبستگی قوی بین درصد اسید اولئیک با درصد اسید لینولئیک پیش از این توسط پژوهشگران زیادی گزارش شده است (۱۸، ۴۴ و ۴۹). همچنین وجود رابطه معکوس بین درصد اسید اولئیک و درصد اسید استاریک نیز قابلً توضیط فلازلا و همکاران (۲۶) و ور و همکاران (۴۸) گزارش شده است. درصد اسید استاریک رابطه مثبت با درصد اسید پالمیتیک دارد که این نتایج نیز با نتایج اوزون و همکاران (۴۴) مطابقت دارد ولی برخلاف نظر فلازلا و همکاران (۲۶) می‌باشد که همین محققین دلایل این گونه تناظرات را نوسانات محیطی و غیر یکنواختی شرایط مؤثر در تولید می‌دانند (۲۵). از نکات مهم دیگری که می‌تواند بر روابط میان اسید‌های چرب موجود در گیاه اثر گذار باشد نوع رقم و رفتار های ژنتیکی آن است (۱۳، ۱۴، ۱۶ و ۲۱). در کل با توجه به نتایج به دست آمده، در تحقیق حاضر، اهمیت نوع رقم در میزان اسیدهای چرب موجود در

منابع

- احمدی، م. و م. ج. بحرانی. ۱۳۸۸. تأثیر مقادیر مختلف نیتروژن بر عملکرد و اجزای عملکرد و میزان روغن دانه ارقام کنجد در منطقه بوشهر. مجله علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی، (۴۸): ۱۳۱-۱۴۳.
- اکبری، پ. ا. قلاوند، و س. ع. م. مدرس ثانوی. ۱۳۸۸. تأثیر کاربرد سیستم‌های مختلف تغذیه‌ای (آلی، شیمیایی و تلفیقی) و کود زیستی بر عملکرد دانه و سایر صفات زراعی آفتابگردان (*Helianthus annuus* L.). مجله دانش کشاورزی پایدار، ۱(۱): ۸۳-۹۳.
- امید بیگی، ر. م. فخر طباطبایی، و. ث. اکبری. ۱۳۸۰. اثر کود نیتروژن و آبیاری بر باروری، رشد، عملکرد دانه و مواد مؤثره کتان روغنی. مجله علوم کشاورزی ایران، ۱(۵۵): ۵۳-۶۴.
- بابایی ابرقویی، غ. ۱۳۸۲. تأثیر مقادیر مختلف کود نیتروژنه و تراکم بوته بر عملکرد کمی و کیفی دو رقم کنجد. پایان نامه کارشناسی ارشد دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز. ۷۱ صفحه.
- بحرانی، م. ج. و غ. ج. بابایی. ۱۳۸۶. اثر سطوح مختلف تراکم بوته و کود نیتروژن بر عملکرد دانه و اجزای آن و برخی صفات کیفی در دو رقم کنجد. مجله علوم زراعی ایران، ۳(۹): ۲۴۵-۲۳۷.
- پاپری مقدم فرد، ا. و م. ج. بحرانی. ۱۳۸۴. تأثیر کاربرد نیتروژن و تراکم بوته بر برخی ویژگی‌های زراعی کنجد. مجله علوم کشاورزی ایران، ۳(۶): ۱۳۵-۱۲۹.
- حسن پور، ر. ه. پیر دشتی، م. ع. اسماعیلی، و. عباسیان. ۱۳۸۹. تأثیر کود بیولوژیک سوپر نیتروپلاس و کود اوره بر عملکرد و اجزای عملکرد سه رقم کنجد (*Sesamum indicum* L.). مجموعه مقالات یازدهمین کنگره زراعت و اصلاح نباتات ایران. پژوهشکده علوم محیطی دانشگاه شهید بهشتی تهران. صفحه ۴۲۲۰-۴۲۱۷.
- دینی ترکمانی، م. ر. و. ژ. کاراپتیان. ۱۳۸۶. بررسی میزان و تنوع پروتئین در بذر ده رقم کنجد (*Sesamum indicum* L.). مجله علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی، ۱۱(۴۰): ۲۳۰-۲۲۵.
- رحیمی، م. م. د. مظاہری، و. ن. خدابنده. ۱۳۸۳. اثر ریز مقدارهای از آفتابگردان در منطقه ارسنجان. مجله پژوهش و سازندگی در زراعت و باگبانی، ۶۱(۱۰۳): ۶۱-۹۶.

- ۱۰- سجادی نیک، ر.، ع. یدوی، و.ح. بلوچی. ۱۳۸۹. تأثیر نیتروژن، ورمی کمپوست و کود بیولوژیک نیتروکسین بر عملکرد و اجزای عملکرد کنجد. مجموعه مقالات یازدهمین کنگره زراعت و اصلاح نباتات ایران. پژوهشکده علوم محیطی. دانشگاه شهید بهشتی تهران. صفحه ۱۳۶۶-۱۳۶۹.
- ۱۱- سعیدی، ق. ۱۳۸۷. تأثیر برخی عناصر غذایی پر مصرف و کم مصرف بر عملکرد دانه و دیگر صفات زراعی کنجد در اصفهان. مجله علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی, ۱۲(۴۵): ۳۷۹-۳۹۰.
- ۱۲- علی یاری، ح. ۱۳۸۶. زراعت و فیزیولوژی گیاهان دانه روغنی. انتشارات عمیدی. ایران.
- 13-Ashri, A. 1989. Sesame. In: Robbelin, G., Downey, R.K., Ashri, A. (Eds.) Oil Crops of the World: Their Breeding and Utilization, McGraw-Hill, NY, pp. 375-387.
- 14-Ashri, A. 1998. Sesame breeding. Plant Breed Rev, 16:179-228.
- 15-Bajpai, S. Prajapati, S. Luthra, R. Sharma, S. Naqvi, A. and Kumar, S.(1999). Variation in the seed and oil yields and oil quality in the Indian germplasm of opium poppy *Papaver somniferum*. Genetic Resource Crop Evol, 46:435-439.
- 16-Baydar, H.,I. Turgut, and K.Turgut. 1999. Variation of certain characters and line selection for yield, oil, oleic and linoleic acids in the Turkish sesame (*Sesamum indicum* L.) populations. Tr. Journal. Agriculture, For. 23: 431-441.
- 17-Bourre, J. M. 2005. Dietary omega-3 fatty acids and psychiatry: mood, behavior, stress, depression, dementia and aging. Journal of Nutrition, Health and Aging, 1:31-38.
- 18-Brar, G. S.1982. Variations and correlations in oil content and fatty acid composition of sesame. Indian Journal Agriclture Science, 52:27-30.
- 19-Cheema, M. A., M. Ali, M.F. Saleem, and M. Din. 2003. Interactive effects of nitrogen and sulphur on growth, seed yield and oil quality of canola. Pakistan Journal Science, 1: 9-12.
- 20-Chisholm, A., Mann, J., Skeaff, M.,Frampton, C., Sutherland, W., Duncan,A. & Tiszavari,s. 1998. A diet rich in walnuts favourably influences plasmafatty acid profile in moderatelyhyperlipidaemis subjects. European Journal of Clinical Nutrition, 52: 12-16.
- 21-Das, A. and S.K. Samanta. 1998. Genetic analysis of oil content and fatty acids in sesame (*Sesamum indicum* L.). Crop Research, 15: 199-205.
- ۲۲-Dogan, M. and A. Akgul. 2005. Fatty acid composition of some walnut (*Juglans regia* L.) cultivars from east Anatolia. Grasasy Aceites (Sevilla), 4:328-331.
- 23-Elleuch, M., S. Besbes, O. Roiseux, C. Blecker, and H. Attia. 2007. Quality characteristics of sesame seeds and by-products. Food Chemistry, 103: 641-650.
- 24-El Habbasha, S. F., M.S. Abd El Salam, and M.O. Kabesh. 2007. Response of two sesame varieties (*Sesamu indicum* L.) to partial replacement of Chemical Fertilizer by Bio-organic Fertilizers. Research Journal of Agriculture and Biological Science, 3(6): 563-571.
- 25-Fernandez-Martinez, J., M.D. Rio, and A.D. Haro. 1993. Survey of safflower (*Carthamus tinctorius* L.) germplasm for variants in fatty acid composition and other seed characters. Euphytica, 69:115-122.
- 26-Flagella, Z., T. Rotunno, E. Tarantino, A. Di Caterina, and A. De Caro. 2002. Changes in seed yield and oil fatty acid composition of high oleic sunflower (*Helianthus annuus* L.) hybrids in relation to the sowing date and water regime. Eur. Journal. Agronomy, 17: 221-230.
- 27-Herman, M. A. B., B.A.Nault, and C.D. Smart. 2008. Effectof plantgrowth-promoting rhizobacteria on bell pepper production and green peach aphid infestation in New York. Crop Protection, 27:996-1002.
- 28-Imayavaramban, V., K. Thanunathan, R. Singaravel, and G. Manickam. 2002. Studies on the influence of integrated nutrient management on growth, yieldparameters and seed yield of sesame (*Sesamum indicum* L.). Crop Research (Hisar), 24(2): 309-313.
- 29-Kumar, V. 1994. Nitrogen economy in Indian mustard through use of *Azotobacter chroococcum*. Crop Reseqrch, 8: 449-452.
- 30-Kumar, B., P. Pandey, and D. K. Maheshwari. 2009. Reduction in dose of chemical fertilizers and growth enhancement of sesame (*Sesamum indicum* L.) with application of rhizospheric competent *Pseudomonas aeruginosa* LES4. European Journal of Soil Biology,45: 334-340.
- 31-Li, D., T.Yao, and S. Siriamornpun. 2006. Alpha-linolenic acid content of commonly available nuts in Hangzhou. International Journal for Vitamin and Nutrition Research ,1:18-21.
- 32-Lorgeril, M. D. and P. Salen. 2004. Alpha-linolenic acid and coronary heart disease. Nutrition

- Metabolism and Cardiovascular Diseases, 3:162-169.
- 33-LemckeNorojarvi, M., A. Kamal-Eldin, L.A. Appelqvist, L.H. Dimberg, M. Ohrvall, and B. Vessby. 2001. Corn and sesame oils increase serum gamma-tocopherol concentrations in healthy Swedish women. Journal of Nutrition, 131:1195–1201.
- 34-Malik, M. A., M. Farrukh Saleem, M.A. Cheema, and A. Ahmed. 2003. Influence of Different Nitrogen Levels on Productivity of Sesame (*Sesamum indicum* L.) under Varying Planting Patterns. International Journal of Agriculture and Biology, 4:490-492.
- 35-Metcalf, L. C., A.A. Schmitz, and J.R. Pelka. 1966. Rapid preparation of methylesters from Lipid for gaschromatography analysis. Analytical Chemistry, 38:514-515.
- 36-Miyahara, Y., H. Hibasami, H. Katsuzaki, K. Imai, and T. Komiya. 2001. Sesamolin from sesame seed inhibits proliferation by inducing apoptosis in human lymphoid leukemia Molt 4B cells. International Journal. Mol.Med, 7: 369-371.
- 37-Reddy, B. N. and S.N. Sudhakarababu. 1996. Production potential and utilization and economics of fertilizer management in summer sunflower based crop. Indian Journal of Agriclture Science, 66:16–19.
- 38-Roesty, D., R.Gaur, and B.N.Johri. 2006. Plant growth stage, fertilizer management and bioinoculation of arbuscular mycorrhizal fungi and plant growth promoting rhizobacteria affect the rhizobacterial community structure in rain-fed wheat fields. Soil Biology and Biochemistry, 38:1111-1120.
- 39-Sankar, D., G. Sambandam, M.R. Rao, and K.V. Pugalendi. 2004. Impact of sesame oil on nifedipine in modulating oxidative stress and electrolytes in hypertensive patients. Asia Pacific. Journal. Clinical. Nutrition, 13, 107.
- 40-Shahroona, B., M. Arshad, Z.A. Zahir, and A. Khalid. 2006. Performance of *Pseudomonas* spp. Containing ACC-deaminase for improving growth and yield of maize (*Zea mays* L.) in the presence of nitrogenous fertilizer. Soil Biology and Biochemistry, 38: 2971-2975.
- 41-Shata, S.M., A.Mahmoud, and S. Siam. 2007. Improving calcareous soil productivity by integrated effect of intercropping and fertilizer. Research Journal of Agriculture and Biological Sciences, 3(6): 733-739.
- 42-Suja, K. P., J.T.Abraham, S.N. Thamizh, A. Jayalekshmy, and C. Arumughan. 2004. Antioxidant efficacy of sesame cake extract in vegetable oil protection. Food Chemistery, 84:393–400.
- 43-Tiwari, K. P., K.N.Namdeo, R.K.S. Tomar, and J.S. Raghu. 1995. Effect of macro and micro nutrients in combination with organic manure in the production of sesame. Indian Journal Agronomy, 40:134–136.
- 44-Uzun, B., C. Arslan, and S. Furat. 2008. Variation in fatty acid compositions, oil content and oil yield in a germplasm collection of sesame (*Sesamum indicum* L.). Journal American Oil Chemistery Society, 85:1135–1142.
- 45-Violent, H. G. M. and V.O. Portugal. 2007. Alteration of tomato fruit quality by root inoculation with plant growth-promoting rhizobacteria(PGPR): *Bacillus subtilis* BEB-13bs. Scientia Horticulture, 113:103-106.
- 46-Venkatachalam, M., and S.K. Sathe. 2006. Chemical composition of selected edible nut seeds. Journal of Agricultural and Food Chemistry, 13:4705-4714.
- 47-Weiss, E. A. 2000. Oilseed crops. Blackwell.Sci. Ltd. Oxford, UK, pp 364.
- 48-Were, B. A., A.O.Onkware, S. Gudu, M. Welander, and A.S. Carlsson. 2005. Seed oil content and fatty acid composition in East African sesame (*Sesamum indicum* L.) accessions evaluated over 3 years. Field Crops Research, 97:254–260.
- 49-Yermanos, D. M., S. Hemstreet, W. Saleeb, and C.K. Huszar. 1972. Oil content and composition of the seed in the world collection of sesame introductions. Journal American Oil Chemistery Society, 49:20–23.